

VALG I INDIA.

Truende maoister

Flere hundre millioner velgere har stemt ved valget i India, som slutter 12. mai. Men de indiske maoistene ønsker det parlamentariske demokratiet avskaffet. De har gjort alt for å sabotere valget. Fattige blir på sin side sabotert av myndighetene.

LARS TORE FLÅTEN

FØRSTELEKTOR,
INSTITUTT FOR KULTURSTUDIER OG
ORIENTALSKE SPRÅK, UIO

FRANCESCA REFSUM JENSENIUS

SENIORFORSKER,
NUPI

GEIR HEIERSTAD

FØRSTEAM.,
INSTITUTT FOR KULTURSTUDIER OG
ORIENTALSKE SPRÅK, UIO

KENNETH BO NIELSEN

FORSKER,
SENTER FOR UTVIKLING OG MILJØ, UIO

Væpnet. De indiske maoistene er en politisk bevegelse som er inspirert av marxisme-leninisme og Mao Zedongs (1893-1976) skrifter. De kjemper en væpnet kamp for å styrte den indiske staten og opprette et nytt statsapparat, basert på kommunistiske prinsipper.

Ifølge offisielle tall, som ikke nødvendigvis er pålitelige, har 15.000 personer blitt drept siden 1980 i konflikten mellom maoister (naxalitter) og styresmakter i India.

Fra 2004 har den viktigste maoistiske organisasjonen vært Indias kommunistparti (maoistisk), Communist Party of India (Maoist), og dets geriljahær, «People's Liberation Guerrilla Army». Variesende anslag tilsier at styrkene består av mellom 10.000 og 40.000 soldater. I tillegg kommer langt fle-

re støttespillere uten formell tilknytning.

Dette høres mye ut, og den avtroppende indiske statsministeren, Manmohan Singh (Kongresspartiet), har gjentatte ganger utropt maoistene til «den største trusselen mot Indias indre sikkerhet». Men India er vel å merke et land med 1,2 milliarder innbyggere.

Maoistene har særlig oppslutning i avsidesliggende skogsområder som strekker seg gjennom det sentrale og østlige India. Disse områdene blir ofte omtalt som «den røde korridor», noe som viser til at området geografisk utgjør en tynn stripe fra Bihar i det nordlige India til Andhra Pradesh i sør. Men det er likevel vanskelig å fastslå hvor reell tilstedeværelse maoistene har i disse områdene.

Utnyttet. I de aktuelle områdene bor mange såkalte stammefolk, eller «adivasier», i tillegg til fattige bønder, hovedsakelig fra grupper lavt i kastehierarkiet. De har det til felles at de er blant Indias fattigste og minst tilgodesette grupper.

Den økonomiske veksten, som India har blitt kjent for de siste tiårene, har i liten grad kommet menneskene her til gode: Infrastrukturen er ofte rudimentær eller helt fraværende, og «staten» har siden brite-nes inntog og frem til i dag blitt sett på som en utnyttende fiende, ofte med rette.

I deler av disse skogene har det gjennom 2000-tallet vært borgerkrigsliknende tilstander, der maoister og styresmakter kjemper en blodig kamp. Samtidig har også ut-

vinning av naturressurser, som mineraler og kull, ekspandert kraftig, uten at levekårene for lokalbefolkningen har blitt bedre av den grunn. Snarere tvert imot: Utbyggingen av blant annet flere gruver har gjort at mange har mistet hjemmene sine og jorden som de levde av. Mange mener at maoistbevegelsens styrke nettopp ligger i sterk støtte fra lokalbefolkningen som motsetter seg den kapitalistiske ekspansjonen de bevitner.

Folkelig støtte. I hvilken grad har da maoistene en bred folkelig støtte i de områdene der de er mest aktive?

Det finnes ikke klare svar på dette. Maoistene har selv gjentatte ganger vektlagt at massemobilisering og folkelig støtte utgjør et hovedanliggende for deres politiske kamp. Denne folkelige støtten har utvilsomt vært reell, særlig blant fattige bønder som nyter godt av maoistenes tiltak for å bedre situasjonen for lokalbefolkningen. Maoistene har blant annet gått aktivt inn og jobbet med betydningsfulle enkeltsaker som fattigdom, kastebasert utbytting og maktforhold, landrettigheter og tilgang til skogs-

Støtten fra lokalbefolkningen har blitt svekket av maoistenes bruk av vold, som tidvis også rammer de samme menneskene.

produkter for salg.

Støtten fra lokalbefolkningen har imidlertid blitt svekket av maoistenes bruk av vold, som tidvis også rammer de samme menneskene.

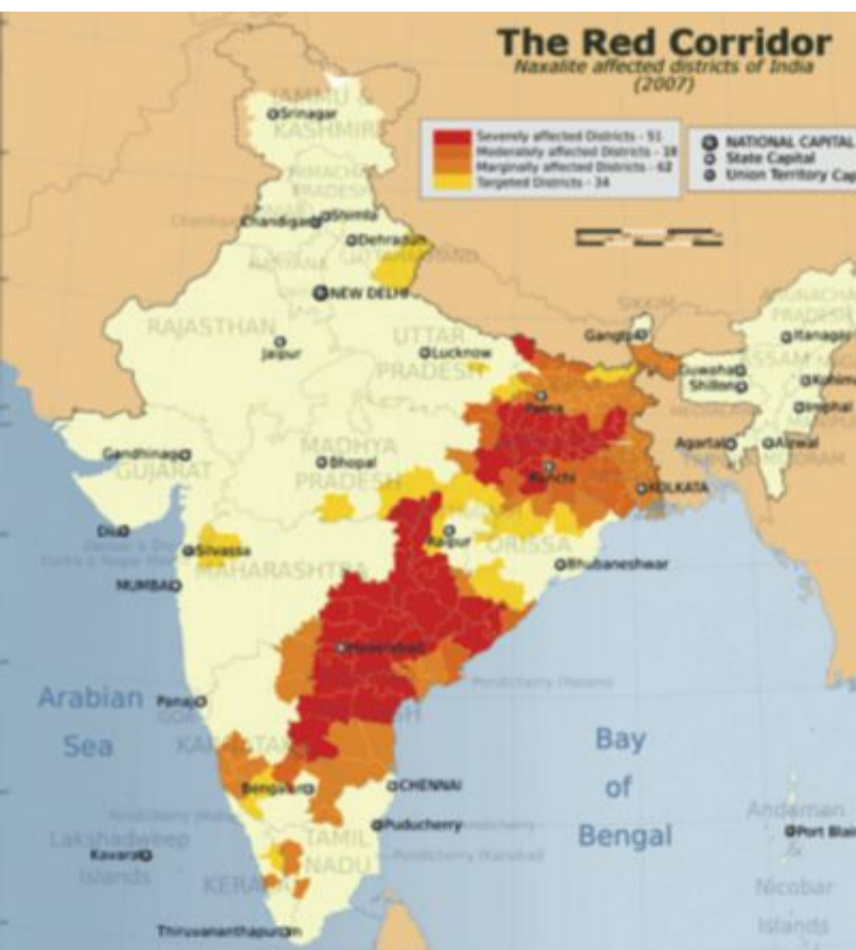
Den indiske staten har gjentatte ganger innført svært brutale metoder overfor maoistene. Bruk av makt – gjennom politi og paramilitære styrker – har vært den vanligste fremgangsmåten fra myndighetenes side. Statens voldsbruk, og militarisering av områdene i bekjempelsen av maoistene, har resultert i at tusenvis av mennesker har blitt drept og titusener fordrevet.

Rapporter tilsier også at maoister har drept lokalfolk som har blitt anklaget for å støtte «fienden». Maoistene har blitt beskyldt for å utnytte lokalbe-

Utbyggingen av gruver har gjort at mange har mistet hjemmene sine og jorden som de levde av.

folkningen som brikker i en kamp de ikke er tjent med. Som i mange andre væpnede konflikter, er det også her slik at lokalbefolkningen lider.

Anti-parlamentarister. Maoistene deltar ikke i parlamentarisk politikk. I maoistenes politiske ideologi

KORRIDOREN: «Den røde korridor», det kalles ofte en stripe området fra Bihar i nord til Andhra Pradesh i sør. Her har maoistene, eller naxalittene, mest makt og innflytelse. Byen Naxalbari i Vest-Bengal har gitt navn til maoist-naxalittene, etter de landløses voldelige opprør der i 1967.

VEGGMALERI: Handelsmenn i Kolkata 15. april, foran et veggmaleri med støtte til Communist Party of India (Maoist). FOTO: NTBSCANPIX

portretteres den indiske staten som en tyrann uten legitimitet som må avskaffes gjennom «langvarig folkekrig».

De boikotter derfor det pågående demokratiske valget, som en maoistleder nylig kalte en «farse» og «humbug». Han hevdet videre at parlamentarisk politikk gjennom Indias 65 år som uavhengig nasjon ikke har bedret levekårene til de «undertrykke-

sen blir gjenstand for angrep.

Bastar-regionen i Chhattisgarh, delstat i det sentrale India, er et av kjerneområdene for maoistene. Her har konflikten mellom maoister og styresmakterne vært særlig blodig de siste ti årene, og angrep på valgpersonell, som angivelig er utført av maoister, har blitt rapportert gjentatte ganger av indiske medier den siste måneden. Blant annet mistet 12 personer livet i dette området da en landmine eksploderte i nærheten av et valglokale 12. april.

har altså hatt begrenset effekt.

Relativ høy valgdeltakelse er et tegn på at befolkningen ikke er så redde for represalier, men betyr ikke nødvendigvis at situasjonen er under kontroll i disse områdene. Spørsmålet er hva som skjer etter valget. Uansett hvem som kommer til makten i valgdistriktene i «den røde korridor», så kommer de til å stå overfor store sosiale, økonomiske og sikkerhetsmessige utfordringer i årene som kommer. ■

Dette er den femte i en serie kronikker om valget i India, som pågår fra 7. april til 12. mai. Tidligere valganalyser av de samme forfatterne har stått på trykk i Ny Tid 21. februar, 21. mars, 3. april og 25. april.

Mange mener maoistbevegelsens styrke ligger i støtte fra lokalbefolkningen, som motsetter seg den kapitalistiske ekspansjonen de bevitner.

de massene» og at de eksisterende politiske partiene ikke representerer «folket», men snarere «imperialister» og de «utbytende klassene»:

Det regjerende Kongresspartiet omtales av maoistene som «pro-imperialistisk, pro-komprador bourgeoisi». Det hindunasjonalistiske BJP er «korrupt, diktatorisk, sjåvinistisk, hitlersk og fasistisk». Det nydannede partiet for «Den alminnelige inder» beskrives som «ideologisk eklektisk, finansiert av imperialistiske midler». Og de parlamentariske kommunistene og alle de mange regionale partiene fører samme «pro-imperialistiske, elitistiske og folkefiendtlige» politikk. Derfor boikotter maoistene det «pseudo-parlamentariske» systemet og jobber i stedet for et «reelt folkedemokrati» via væpnet revolusjon.

På lokalplan kan maoistenes valgboikott bety at lokalbefolkningen, gjennom overtalelse og tvang, oppfordres til å la være å stemme ved valget. Lokalpolitikere står også tidvis i fare for å bli angrepet av maoistene, og flere attentater har funnet sted de siste årene. Det er heller ikke uvanlig at selve valgproses-

Begrenset effekt. I delstaten Bihar har det vært lignende angrep fra maoistene, der to soldater ble drept 10. april. Og i delstaten Jharkhand ble tre valgmedarbeidere og fem politimenn drept av en landmine 24. april.

Derfor er sikkerhetsoppbudet stort, og politi og soldater bistår valgpersonalet mange steder under årets valg i konfliktbelastede valgkretser. Dette har hatt en viss positiv innflytelse på valgdeltagelsen i de aktuelle sårbare valgkretsene, i for eksempel maoistenes kjerneområde i det sørlige Chhattisgarh, hvor mer enn halvdel av velgerne tross alt har stemt. Maoistenes boikott av valget

SKADET: En skadet valgmedarbeider får hjelp i ambulansen på vei til Ramkrishna-sykehuset i Raipur, i delstaten Chhattisgarh, 12. april. Fem dager etter første valgdag angrep maoistene et valglokale med en landmine og drepte 12 personer i Bijapur-distriktet. FOTO: NTBSCANPIX